

Μυτιλήνη

Ἡ πρώτη ἐκδοθεῖσα Ἐν Μυτιλήνῃ Ἐφημερίς Διευθυντῆς καὶ Ἰδιοκτῆτης Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον
 Ἐπι τῆς Προκυμαίας.
Θ. Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Συνδρομὴ δι' ἓν ἔτος
 Καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν μετῆγία 2.
 Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 10.
 —o—
 Τιμὴ ἐκάστου φύλλου πεντάδες εἰκοσι

Συνδρομὴ δι' ἕξ μῆνας
 Καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν γρόσια 25.
 Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 6.
 —o—
 Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις κατ' ἀποκοπὴν

ΕΤΟΣ Α'. § ΣΑΒΒΑΤΟΝ 4 Ἰουλίου 1909. § ΑΡΤΘ. 20.

Ὡς φάσμα ἐμφανίζεται ὁ Νικόλος τῷ Τοπαλῇ
 εἰς ὃν καὶ ὑπεισέρχεται καὶ μὲ τὸ στόμα του μιλεῖ

Ὁ Τοπαλῆς ὁ πονηρὸς,
 πᾶν ἄλλο παρά βλάκας,
 ἐνόμισε πῶς ἐγινε
 Νικόλαος διευθυντῆς
 σὲ κάποιον φύλλον σοβαρὸ
 καὶ φύλλον τῆς μαλάκας
 καὶ κάπως σκυῶρα τᾶφερε
 ὡς ἐν καιρῷ θεοποντῆς,
 κ' ἔκαττε κάτω κλαίγοντας
 κ' αὐτὰ περίπου λέγοντας:
 Βαρέθηκα, μωρὲ παιδιά,
 νὰ βγάλω ἐφημερίδα,
 καὶ νὰ γουρλώνω γιὰ παρὰ
 τὸ μάτι σὰ γαρβιά.
 Ἀνάθεμά τον γιὰ παρὰς!
 ἂν εἶχα, σὰς ὀρκίζομαι
 ποτὲ δὲ θ' ἀποφάσιζα
 σὰ βλάκας νὰ συγχίζομαι
 καὶ νὰ γερνῶ παράκαιρα
 μὲ τῶν καὶ τῶν τῆς ἐννοίης,
 πού ἄλλοιώτικα δὲ θάδινα
 οὐδ' ὀφθαλμοὺς μπακιρένιης.

Ἄκουε ἐκεῖ νὰ σηκωθῶ
 καὶ στὰ καλά καθούμενα
 νὰ πέρνω, λέει ἀντρεβιοῦ
 γιὰ νῆα καὶ πρεχούμενα,
 καὶ μὲ καρμιολυγίσματα
 καὶ μὲ καρδιολιγοῦρες
 νὰ κάνω τ' ἀντεράκια μου
 νὰ παίζουνε γουργοῦρες.....
 Ἡμεῖς ἐγὼ γιὰ ἀντρεβιοῦ;
 ἤμου γιὰ ὑποκλίσεις;
 ἤμου γιὰ τκυλοπνίξιμο
 σ' ἐφημεριδοθαλάσσες;
 πᾶει ἡ κοιλιά μου καὶ μὲ κλαῖν
 Ἄνατολή καὶ Δύσις
 καὶ ξένοι καὶ δικαὶ μὲ λέν:
 -πουλάκι μου πῶς χάλασες;
 Πῶς χάλατα; ἄχ! νᾶξερές,
 τὸ τί τραβῶ, πουλάκι μου!
 ὄσα τραβᾷ ὁ Κόκκαλος
 καρπούζια φορτωμένος;
 τ' ἤθελα κ' ἔβαλα μεπελᾷ
 στὸ κλούβιο κεφαλάκι μου

κι' ἀπὸ τὴ μύτη πιάστηκα
 σὰν πετεινὸς βρεμένος;
 Τί πρώτα καὶ τί ὕστερα
 νὰ φιλολογαρίσω;
 συντάκτη, ταχυδρομικά,
 χαρτί, τηλεγραφήματα,
 ἢ βερετέδια συνδρομῶν
 πού ἔχω στὴν Ἀγιάσσο,
 ἢ χίλια δυὸ παράξενα
 συνδρομητῶν θελήματα;
 Κ' ὕστερ' ἀπ' ὄλα κ' ὄλ' αὐτὰ
 κ' ἀπ' ὄλα κ' ὄλα τοῦτα,
 νὰ κατουρίσ' ἀπάνου σου
 γιὰ τὴ λογοκρισία,
 κ' ἀπὲ νὰ φοβερίζουνε
 καὶ μὲ στρατοδίκεια,
 κ' ἀπὲ νὰ κοροιδεύουνε
 κάτι διαβόλου φροῦτα.
 Λοιπὸν κ' ἐγὼ θε νὰ βαρῶ
 κ' ἀκόμα θὰ βαρέσω,
 κ' ἄς μὲ παρουσιάσουνε
 στῆς Πόλης τὸ κογκρέσο,

νά δαίξω κ' ἐγὼ πρόσωπο
καὶ στῆθος σὰν τὸ Βουτυρᾶ
κι' ἀκόμα πιὸ καλύτερα
γιὰ νὰ με δοῦνε μιὰ φορά!

Καὶ τότε τί συμβήσεται;
ἢ σὺν Θεῷ γλυτώνω
τ' ἀγαπητό μου τὸ πετσὶ
μὲ δέκα λίρες μόνο,

ἢ θὰ με ποῦνε παστρικά
τὸ φύλλο σου παράτα,
καὶ πιάσ' τὴν πρώτη σου δουλειά
νά καθαρῖζης πιάτα.

Κ' ἔτσι, πού λέτε, μὲ τὴ μιὰ
ἢ μὲ τὴν ἄλλη λύση,
θὰ βγῶ μὲ ἄσπρο πρόσωπο
σὰν ἀντερὶ Δερβίση.

Κι' ἂν δὲν κερδίσω ἄλλο τι,
ὅμως, τὸ κάτω κάτω
θὰ γείνω Ἐθνομάρτυρας
τῶν γλυκεῶν ὑδάτων,

νά ἔχουν νὰ λένε τὰ παιδιὰ,
νά λένε καὶ οἱ γέροι,
καὶ νὰ με γράφουν μὲ καιρὸ
στῶν Ἁγίων τὸ τεφτέρι.

Ὁ Τζαχίτ ἀγᾶς ὁ πάνυ
μέσα στὴν Ἀθήνα φθάνει.

Διὰ τὸ φλέγον ζήτημα
μαζὶ μ' ἓνα του φίλον
σὲ γαϊδουράκι ἀνέβηκαν
καὶ στὴν Ἀθήνα πᾶνε

νά μάθουν σὲ πῶν θὰ δοθῇ
τῆς ἐριδος τὸ μῆλον
κι' ἂν θὰ νὰ γείνη πόλεμος
ἢ ἡσυχία θᾶναι.

Λοιπὸν ἱμβαίνουν χαρωποὶ
στὴν χώραν τῶν γραμμάτων
καὶ μίς' στή σκόνῃ χάνονται
τὰ κρῦα πρόσωπά των.

Πηγαίνουν στὸν Πρωθυπουργὸ
καὶ τὸν εὐρίσκουν σύννον
καὶ τότε κάνουν τεμενᾶ,
κι' αὐτὸς φιλομειδῆς γυρνᾶ
καὶ τοὺς καλεῖ νὰ μείνουν.

Κ' εὐθὺς τοὺς καλοσόρισε
καὶ ναργιλὲ τρατάρει
καὶ στὸ σοφὰ καθίσανε
καὶ πίνουνε καφέ.

Καὶ λέγει ὁ πρωθυπουργός:
Γιὰ πές μας δὰ σοφέ
εἰς τί τῆς ἐπισκέψεως
ὀφείλομεν τὴ χάρι;

Τιμὴ μεγάλη καὶ σ' ἐμᾶς
καὶ στὴ φτωχὴ μας πόλι
καὶ μάθε, λογιώτατε,
πῶς ὅλοι σὲ τιμαῦμε,

καὶ τὴν « Τανὴν » τὴν κόρη σου
ὅλοι τὴν ἀγαποῦμε,
τὰς καθ' Ἑλλήνων ὕβρεις σου
τὰς μελετοῦμεν ὅλοι.

Κ' εἶπ' ὁ Τζαχίτ. « Τὸ κατ' ἐμέ,
ὡς Τοῦρκος πατριώτης
ὑπεραμύνομαι σφοδρῶς
τῆς ἐθνικῆς σημαίας,

ἀλλ' ὅμως καὶ ὡς ἄνθρωπος
σὰς βεβαιῶ ἐν πρώτοις
πὼς δὲν πιστεύω εἰς αὐτὰς
πού γράφω τὰς ιδέας.

καὶ τρέφω στὸν Ἑλληνισμόν
μεγάλον ἐνθουσιασμόν
καὶ μ' ἐξυψοῦν τὰ κλέη
τῆς πρωτεινῆς σας δόξης,

ἀλλ' ὅμως ἄλλα σκέπτεται
κανεὶς καὶ ἄλλα λέει,
καὶ ἔξω μὴ με διώξης,

ἂν πῶ τὸν Παρθενῶνα σας
πὼς θέλω νὰ γκρεμίσω,
κι' ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς
τοὺς Ἑλληνας νὰ σβύσω.

Στὸν βασιλῆᾶ σας μιὰ ὀκτὶ
προσκυνισμοὺς νὰ πᾶτε
κι' ὄλο γιὰ μὲ γλυκόλογα
μπροστὰ του νὰ μιλάτε,
κι' ὡς δειγμὰ τῆς ἀγάπης μου
εἶπητε του ἀκόμα
αὐτὰ πού εἶπε ὁ Σερκετ
μὲ θυμωμένα στόμα
στὸ γέρο Πατριάρχη
καὶ τῶν Ρωμιῶν Ἐθνάρχην »

Καὶ τότε ἡ ἀγάπη του
ἀμέσως ἐξεχειλίσε,
σηκώθη καὶ γλυκὰ γλυκὰ
τὸ Θεοτόκη φιλῆτε,

τοῦ εἶπε δ' ὁ πρωθυπουργός
κατενθουσιασμένος:
Ἄδελφικά φρονήματα
ἀπ' τὸ δικό σας γένος

πολλὰ τοιαῦτα ἤλπιζα,
παμφίλτατε Τζαχίτη,
καὶ ἄλλ' ἀκόμα πιὸ πολλὰ
μὰ τὰ χαλᾶ ἢ Κρήτη.

Ὁ δὲ Τζαχίτης ἀπαντᾶ
μὲ λίγα λόγια καὶ κοντὰ:

« Ἄν νὰ πόρετε ζητήστε
τὸ νησάκι μας, καυμένοι,
καὶ στὰ κρῦα μᾶς ἀφήστε,
εἰ νὰ δῆτε τί θὰ γείνη.

Θὰ κηρύξωμεν πολέμους
κ' ἐκστρατείας γενικὰς,
καὶ θὰ πιοῦμε στὴν Ἀθήνα
τὸν καρὲ μὲ γειὰ χαρὰ μας,

θ' ἀποκλείσωμε λιμένας
κι' ἀποθήκας κι' ἀλυκάς,
καὶ τὸ στόλο σας θὰ πᾶμε
ἴσια μὲς' στὸν ταρσανᾶ μας

Καὶ στραφεὶς ὁ Θεοτόκης
εἶπε κάπως φοβισμένος.
« Σ' ἐξορκίζω, βουλευτὰ μου,
εἰς τὸ ἐνδοξόν σου γένος,

μὴ τοὺς κύκλους μου ταρατῆς
τῆς « Τανὴν » κλεινὸ Πατέρα
καὶ τοὺς Ἑλληνας ἂν σώσω
ἀπ' αὐτῆ σου τὴ φοβέρα,

σὲ ἐμνύω καθὼς Ἕλληνα
ὅπου ψέματα δὲ ξέρει
πὼς σὲ τοῦτο τό σεφέρι,
εἰς τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης
δὲν ἀνακατεύομαι,
κί' ὅ,τι σήμερα ἀρπάζετε
πίσω δὲ γυρεύομε.

Μόνο νὰ μᾶς ἀγαπάτε
καὶ μὲ τ' ὄνομά μας πάντα
τὸν καιρό σας νὰ περνάτε.

Καὶ οἱ δυὸ ἀπ' τὸ ἴνα μέρος
κ' ὁ πρωθυπουργὸς μαζί,
παίρνουν φάσκελα καὶ δίνουν
σὰν ἐπίσημοι χαζοί.

Σχορπιοδαγκαμένος

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν Αἴγυπτῳ
καὶ ἐν γένει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀξιότι-
μοι συνδρομηταὶ τοῦ «Μυτιληνίου»,
οἱ καθυστεροῦντες μέχρι σήμερον τὴν
συμβολὴν των, ὅπως ἀποστείλωσιν
αὐτὴν, ἀποβλέποντες εἰς τὰς ἀνάγκ-
κας τοῦ φύλλου.

ΑΠΟ ΤΟ ΒΟΥΤΙ

Οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν κκ. κατουρλάδων, φο-
βηθέντες, φαίνεται, μήπως δημοσιευθῇ τὸ ὄνομά
τους εἰς τὸν «Μυτιληνίου», ἔκαμαν τὸ καθήκον τους
καταβρέχοντες μᾶλλον πρὸς τὰ ἔξω τῆς παρόδου! Ἐ-
νας μόνον, δάσκαλος ἀπὸ τὴν Ἀνατολή, κατοῦρησε
μέσα στὴν πάροδον χωρὶς νὰ μᾶς λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

Τὸν συμβουλευόμεν νὰ ξανοίξῃ κομμάτι πρὸς
τὴν προκυμαία, γιὰτὶ ἀλλοιώτικα θὰ τὴν ἔχη ἀσχη-
μα.

Αὐτὴ ἡ πάροδος ὁμῶς ἀξίζει ὅ,τι δὲν φαντάζεται
κανεὶς.

Ἀραμπάδες, ἄλογα, βρῶμες, λεμονόκουπες καὶ διάφο-
ρα ἄλλα πράγματα, ἀποτελοῦν συμφωνίαν Σαμάρα μα-
ζί μὲ τὴν λίμνην τῶν ψιλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ χονδρῶν προ-
ϊόντων τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας.

Ὅστε ἀρ' οὐ σχεδὸν ὁ δρόμος εἶναι ἀδιάβατος, γεν-
νάται τὸ ἐξῆς ζήτημα:

Ἰπάρχει μέρος καταλληλότερον πρὸς καταφυγὴν

τῶν βιαζομένων;

— Ὅχι, ὄχι, μυριάκις ὄχι.

Αὐτὴν τὴν σκέψιν ἔκαμε φαίνεται καὶ ἡ κυρία Δημαρ-
χία, καὶ ἀφήνει τὰ φιλά αὐτὰ πράγματα εἰς τὸν ρουτικὸν
τωνροῦν.

Ἐμπρὸς λοιπὸν, ὀρίστε, Κύριοι, ὀρίστε εἰς τὴν πά-
ροδον!!

Πίσω ἀπὸ τὸν πρῶτον γκαζχανὲ τοῦ κ. Κουρτζῆ ἔ-
χουν ριχθῆναι ἓνα μουλὰρι ψόφιο.

Ὅποιος τὸ ξεύρει, φροντίζει καὶ πιάνει τὴ μύτη του
ὅταν περνᾷ ἀπ' ἐκεῖ.

Ὅποιος δὲν τὸ ξεύρει, προσβάλλεται ἀπὸ τὴ βρῶ-
μα ἀποτόμως, καὶ ἂν δὲν παθαίνη ἀπὸ χολέραν, κερδίζει
ὁμῶς ἓνα δυνατὸ κεφαλόπονο.

Ἐπρεπε νὰ γνωρίζωμεν τὸν ἀνάητον ποῦ ἔρριξ' ἐκεῖ
τὸ μουλὰρι του ἀντὶ νὰ τὸ ρίξῃ μπροστὰ στὴν πόρτα
τῆς Δημαρχίας.

Τότε θὰ κεφαλοπονοῦσαν ἴσως λιγάκι οἱ δημαρχια-
κοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὅποιοι κρατοῦν τρομερὰν ὑλαίταν καθ'
ἕλους τοὺς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς, φροντίζοντες πολὺ νὰ
ἀποφεύγουν καὶ τὸν παραμικρὸν κεφαλόπονον.

Καὶ σὲ ποιὸν νὰ κἀνης τὰ παράπονά σου.

Τέτια στραβά δὲ διορθῶνουνταν τότε πού εἴχαμε ἀ-
πολυταρχία, ὄχι τῶρα πού εἶναι Σύνταγμα.!!

(12)

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Η ΝΥΜΦΗ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Μυθιστορία

ΥΠΟ

ΠΑΝΑΓ. Ι. ΤΟΠΑΛΙΔΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ κλείσῃ τὸ Κατάστημα.

Μετὰ χαρᾶς καὶ λύπης ἀπέρχομαι ὡπως φθάσω
εἰς τὴν κατοικίαν μου ἵνα μάθω τὰ πάντα ἐντελῶς ἵ-
να βασισθῶ τῶν γεγωνότων ἐκείνων., Φέρον εἰς τὸν
νοῦν μου καὶ τὴν ὥραιαν ἐκείνην Δεσπινίδα

Ἐφθάσα τέλως εἰς τὸ δομάτιόν μου ἔνθα μικρὰ
κοραῖς μου ἤρπασε τὴν χεῖρα μου πλισιάζουσα τὴν
ὄψιν μου.

— Τίς εἶσαι καλέ; ἐρωτῶ περίεργως.

— Εἶμαι ἡ μικρὰ κόρη τῆς Π. Ὀῦλ.

— Καὶ τί θέτε ἐδῶ;

— Περιμένω σὰς ἐπὶ τινα ὥραν ἐδῶ. καὶ ὑπόφερα
πολὺ τοῦ ψύχους.

— Ἐ!! λοιπὸν ; ; ;

— Λοιπὸν θὰ πάμε εἰς τὸ Σπίτι μας.

— Τί θὰ κάμωμεν εἰς τὸ Σπίτι σας;

— Δὲν γνωρίζω. Σὲ θέλει μαμά μου

— Ἐμπρὸς λοιπὸν ἄς ὑπάγωμεν

Καὶ ὅλα αὐτὰ ἦσαν ἡ μόνη μου παρηγορία διὰ
μὰνθω τὰ πάντα. Τώρα ἔλεγα θὰ ἐξηγηθῇ τὸ αἶνιγμα.

Ἐπλησιάσαμεν τὴν θύραν: Ἡ θύρα ἠνῆχθει.

Ἐκ τῆς κλίμακος κατέρχεται ἡ ὥραια ἐκείνη δε-
σπινίς ἧς τὸ ὄνομα ἀγνοοῦσα εἰς ἔτι, βπισθεν αὐτῆς
εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα τῆς τὸ ὥραιον καὶ μόνον εὐρι-
σκόμενον φῶσφορον !!

Ἐπὶ τοῦ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ποῦ εἶνε ντροπή νὰ τὴ διαβάσετε.

Ἄν ἡ Κυρία Δημορχία ἔχη ὄρεξιν, ὡς κάμη μί-
αν ἐπίσκεψιν εἰς τοὺς ἀποπάτους, μισή ὥρα μετὰ
τὴν ὑπὸ τοῦ καθαριστοῦ ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων
του. Ὁ Θεὸς νὰ τὴν φυλάξῃ ὅμως ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχη
διάρροϊαν· διότι δὲν θὰ εὕρῃ μέρος παστορικὸ νὰ πα-
πατήσῃ, καὶ κατ' ἀνάγκην ἐπιτακτικὴν θὰ τὰ κἀνῃ
ἀπάνου της, μὲ συμπάθειο.

Πολλοὶ πολλὰς καὶ διαφόρους γνώμας ἐξέφεραν
πρὸς διόρθωσιν.

Ἐνας εἶπε πὸς πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν ἢ πόρτες τῶν
ἀποπάτων γιὰ νὰ φαίνωνται οἱ ἀναιδεῖς ποὺ τολμοῦν
νὰ τὰ κἀνουν ἀπ' ἔξω. Ἡ γνώμη ὅμως αὕτη ἀπερρί-
φθη ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τὴν δημοσίαν αἰδῶ.

Ἄλλος εἶπε ὅτι πρέπει νὰ εὐρεθῇ ἓνα εἶδος πα-
γίδος ποὺ νὰ ἔχη τὴν ἰδιότητα νὰ πιάνῃ τὸν ἀδέξιον
ὅστις δὲν εἰμπορεῖ νὰ σημαδεύῃ ἀκριβῶς ἀνωθεν
τῆς ὁπῆς.

Τὴν καλύτεραν ὅμως γνώμην τὴν ἀφήνομεν εἰς
τὴν Κυρίαν Δημορχίαν, ἢ ὅποια πρέπει νὰ ἔσῃ τὰ,,
...κακὰ αὐτά, εἰδεμὴ νὰ μᾶς τὸ πῆ γιὰ νὰ πάρῃ ὁ
καθεὶς στὸ μαγαζὶ του κ' ἀπ' ἓνα τσουκαλάκι γιὰ
καλὸ καὶ γιὰ ...κακό.

Λύσεις τοῦ 3ου αἰνίγματος

• Εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Θεράπον-
τος. »

Μία φορὰ κ' ἓναν καιρὸν κατὰ τὸν μεταίωνα ἐδικαιο-
λογηθῆντο τέτιου εἶδους στραβιές. Ὅμως ἡ σημερινὴ ἐπο-
χὴ δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ στολιζόμεθα τὴν ὥρα ποὺ μᾶς
λείπει τὸ φωμί. Ἄν τὰ ἐξῆδα αὐτὰ ἐδαπανῶντο εἰς ἀ-
νέγερσιν πρακτικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς εἰμπορεῖ-
τε νὰ φαντασθῆτε τί τρόπον θὰ ἐπιαναν;

Ἀίνημα 4ου

Τί τρόπον ἔπιασε ἡ ἀνέγερσις τοῦ Φθισιατρείου;

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐνταῦθά τε καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ
ἀξιοτίμους κυρίους συνδρομητὰς μας, τοὺς μὴ πλη-
ρῶσαντας μέχρι σήμερον τὴν συνδρομὴν των, ὅπως,
ἀποβλέποντες εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ φύλλου, λάβωσι
τὴν καλωτύνην καὶ μᾶς ἀποστείλωσι ταύτην ταχυ-
δρομικῶς εἰς χροσὸν ἢ γραμματόσημα Τουρκικὰ,
Ἀδριατικὰ ἢ Ρωστικὰ.

Δι' οὐδεμίαν ἢ ἐφημερίδα εὐθύνεται πληρωμὴν
γενομένην ἀνευ ἀποδείξεως, φερούσης τὴν ὑπογρα-
φὴν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ἐφημε-
ρίδος.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ

ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΛΑΛΕΛΗ & Σ^{ΑΣ}
ΖΗΤΗΣΑΤΕ

τὰ νεωστὶ ἀρτιθέντα καλοκαιρινὰ

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ
& ΚΟΛΛΑΡΑ

ΓΟΥΣΤΑ ΜΟΝΑΔΙΚΑ - ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ ΕΡΓΥΗΜΕΝΗ
ΤΙΜΑΙ ΠΑΜΦΘΗΝΑΙ

ΕΚΠΙΤΩΣΙΣ 300)0

ΟΚΙΜΑΣΕΤΕ ΟΛΟΙ

ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥΣ

ΟΙΝΟΥΣ ΛΕΣΒΟΥ

τῆς μεγάλης Οἰνοβιομηχανικῆς Εταιρίας

ΚΑΜΠΟΥΡΗ - ΛΕΟΝΤΗ & Σ^{ΑΣ}

Κατασκευῆς ΑΝΤ. Θ. ΑΝΤΩΝΙΔΑΔΟΥ, Γεωπόνου
οἴνοποιου τῆς Σχολῆς Μονπελλιέ.

Κεντρικὴ Ἀποθήκη ὁδὸς Μικρῶ Γαλοῦ, πλησίον σιδη-
ροστασίου Δουκῆ - Καραμητσοπούλου.

ΤΑ ΚΕΡΙΑ ΣΑΣ
ΤΑ ΓΙΑΛΙΚΑ ΣΑΣ
ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΣΑΣ

ΣΤΕΦΑΝΑ

Διὰ Γάμους Δια Κηδείας

ΕΙΣ ΤΟΥ

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΔΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Ε. ΒΟΥΓΙΟΥΚΑ & Σ^{ΑΣ}
ΕΦΘΑΣΕΝ

Ἡ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΠΥΡΑ

ΚΑΩΝΑΡΙΔΟΥ

Πάντοτε νωπὴ ἔνεκα τῆς μεγάλης καταναλώσεως

Ὅσοι πάσχετε ἀπὸ στομαχικὰς διαταράξεις, ὅσοι
θέλετε νὰ διατηρῆτε τὸν στόμαχόν σας πάντοτε ἐν κα-
λῇ καταστάσει

ΠΙΝΕΤΕ ΜΠΥΡΑΝ ΚΑΩΝΑΡΙΔΟΥ

ἢ ὁποία ἐξετόπισε κατ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν
Ἀνατολὴν ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς.